

Între iubiri

Nicolae Nistor

ai fost lângă mine când nu știam să râd
aproape te uitaseam rătăcită-n gând
tăiam între două presupuse iubiri
fără să văd nimic din ce voiați să cred
una ce mă iubea pentru ce sunt
alta pentru ce ascundeam în mine
inima multiplicată în două începuse
trist să moară câte un pic
și fiecare zi mă lepădam de mine
o viață dublă între două femei
una închisă-n gustul de cafea
carnală vulcanică dar tristă
alta suavă plină de dragostea
ascunsă în genele ce cad
o așteptare care pare învinsă
ai fost lângă mine când învățam să plâng
ascuns între metrouri fără țintă
când devenisem un biet fugar
de aceea care mă golise de gold-uri
fără limită care erau tăiate
de portărei care îmi stăteau în spate
ai fost lângă mine și ai așteptat
să mi te văd în minte la necaz
și nici atunci nu m-ai certat
ai spus doar lacrimi nu cuvinte
prin ochii tăi ca marea tristă
chiar dacă este târziu tu m-ai iertat
orice femeie iartă iubirea pentru care
sacrifică o viață pe un ideal
să fie mamă soată și asta doare